

Miniturnaj ledního hokeje v Ledči nad Sázavou

Jak už víte, naše škola pořádala bruslení v Ledči nad Sázavou a my kluci, příznivci a fandové ledního hokeje jsme si s sebou rádi brali hokejky. Měli jsme štěstí, že naše nadšení pro tento skvělý sport sdílel i pan učitel Nulíček, který mimochodem aktivně hraje hokej. Našlo by se i pár aktivně hrajících žáků. A tak jsme s našimi kolegy z Ledče nad Sázavou domluvili turnaj.

Třináctého března jsme poslušně, někteří jen s částmi výzbroje, stáli ve Staré zruči na nádraží, většinou nás dovezli obětaví rodiče. Nemyslete si, není to jen tak říct si: „třináctýho hrajem.“ To si musíte také opatřit výzbroj, alespoň tu nejdůležitější jako jsou rukavice a helma, nám se to naštěstí všem povedlo. Když už takovou kompletní výzbroj máte, pak je docela legrace pro nás laiky poznat, co kam patří a všechno na sebe obléknout, to se nám ovšem také podařilo. Plni nadějí jsme vykročili na led a následovalo krátké rozbruslení. Podle našich informací jsme se měli utkat se čtyřmi týmy, jaké ale bylo naše překvapení, když se proti nám postavil jen jeden početný tým hokejistů-žáků z ledečské základní školy. Před samotným utkáním je nutno poznamenat, že naší největší oporou byl brankář Ivoš Vlasák, který se v kleci dokonale vyjímal. Ovšem chvíli trvalo než se Ivoš dostal do formy, potom předváděl v bráně opravdové zázraky. Našeho brankáře přijela povzbudit i maminka s videokamerou.

Jakmile jsme vstoupili na ledovou plochu, ozvaly se davy přihlížejících na tribuně. A když jsme dostali první branku, začaly davy přímo šílet. Atmosféra byla opravdu mimořádná. Hned na to Martin Kovařík, mimochodem člen naší redakce, vyrovnal skóre na 1:1, pak už jsme se uchýlili spíše do obranné pozice a sem tam jsme podnikli nějaký ten „sólo“ výpad. Vlivem naší dlouhé vyčerpávající hry a dlouhého střídání se skóre otočilo ve prospěch Ledče nad Sázavou a potom svůj náskok už pouze zvyšovali. O konečném výsledku raději pomlčím, myslím si, že pro Vás není ani tak důležitý, jako skutečnost, že jsme se rvali jako lvi a svému soupeři nedali nic zadarmo. Ať to s námi vypadalo jakkoli zle a tribuny si mohly klidně šílet a řvát, jak chtěli, nás to prostě bavilo. Důkazem mohou být dvouminutové tresty, které se našemu zápasu nevyhnuly. S klidným svědomím mohu říct, že jsme hráli obětavě a zodpovědně a mně, redaktorovi Všeználka to prostě musíme věřit. Za svůj vyhraný zápas dostal tým Ledče nad Sázavou skleněný pohár, který předával sám starosta.

Další zápas se k nám připojila pětka tvořená učiteli. Nechyběl náš pan učitel Nulíček, který nás výborně reprezentoval. Dopoledne ledního hokeje jsme zakončili společnými nájezdy na brankáře. Ještě jsme se občerstvili v místním bufetu, sbalili jsme výstroj, ti čistotnější se i osprchovali a hurá do Zruče. Odjžděli jsme ve 13.08. ve Zruči nás rozvezli v autech po domovech, abychom se nestrhali s těžkými batohy s naší výzbrojí nasáklou potem a krví.

Jménem všech účastníků tohoto turnaje, bych chtěl poděkovat p. uč. Nulíčkově a našim kolegům z Ledče nad Sázavou.

Martin

Ne, Tomáši, jsou ti akorát

Tyjo kluci příště jim to natřem, ne?

Netolický

Martine, nejsou mi ty trenky trochu velké?

